

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0084/2012

29.3.2012

RAPORT

Ühtekuuluvuspoliitika roll Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades
strateegia „Euroopa 2020” kontekstis
(2011/2195(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Nuno Teixeira

RR\897890ET.doc

PE478.701v02-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

SISUKORD

	Lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS.....	15
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	18
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	21

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühtekuuluvuspoliitika rolli kohta Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades strateegia „Euroopa 2020” kontekstis (2011/2195(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade eristaatust tunnistava Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklite 355 ja 349 sätteid nende koostoimes, ning ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti a riigiabi korra kohta nendes piirkondades,
- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 174 ja sellele järgnevaid artikleid, milles on sätestatud majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk ja määratletakse struktuurilise otstarbega finantsinstrumendid selle saavutamiseks,
- võttes arvesse komisjoni 26. mai 2004. aasta teatist äärepoolseimate piirkondade tihedama partnerluse kohta (COM(2004)0343),
- võttes arvesse oma 28. septembri 2005. aasta resolutsiooni äärepoolseimate piirkondade vahelise partnerluse tugevdamise kohta¹,
- võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2007. aasta teatist „Äärepoolseimate piirkondade strateegia: kokkuvõte ja arenguperspektiivid” (COM(2007)0507) ja sellele lisatud komisjoni talituste 12. septembri 2007. aasta töödokumenti „Äärepoolseimate piirkondade strateegia: kokkuvõte ja arenguperspektiivid” (SEC(2007)1112),
- võttes arvesse oma 20. mai 2008. aasta resolutsiooni äärepoolseimate piirkondade strateegia kohta: kokkuvõte ja arenguperspektiivid¹,
- võttes arvesse komisjoni 17. oktoobri 2008. aasta teatist „Äärepoolseimid piirkonnad – Euroopa eelis” (COM(2008)0642),
- võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade 14. oktoobri 2009. aasta ühismemorandumit „Äärepoolseimid piirkonnad 2020. aasta hakul”,
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (COM(2010)2020),
- võttes arvesse Hispaania, Prantsusmaa, Portugali ja äärepoolseimate piirkondade 7. mai 2010. aasta memorandumit „Uuendatud nägemus Euroopa äärepoolseimate piirkondade strateegiast”,
- võttes arvesse üldasjade nõukogu 14. juuni 2010. aasta 3022. koosoleku järeldusi²,

¹ ELT C 279E, 19.12.2009, lk 12.

² Vt nõukogu dokumenti nr 11021/10.

- võttes arvesse komisjoni 24. septembri 2010. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule POSEI 2006. aasta reformi mõju kohta (COM(2010)0501),
 - võttes arvesse 24. septembri 2010. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks (COM(2010)0498),
 - võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatist „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” (COM(2011)0500 I ja II osa),
 - võttes arvesse 29. juuni 2011. aasta ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (COM(2011)0398),
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni liikmele Michel Barnier’le esitatud Pedro Solbes Mira 12. oktoobri 2011. aasta aruannet „Euroopa äärepoolseimad piirkonnad ja ühtne turg. ELi mõju maailmas”,
 - võttes arvesse komisjoni 18. oktoobri 2010. aasta teatist Euroopa Ülemkogule „Komisjoni arvamus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 355 lõike 6 alusel Prantsuse valitsuse algatuse kohta, et muuta Saint-Barthélemy staatust liidu suhtes” (COM(2010)0559) ja Euroopa Ülemkogu 29. oktoobri 2010. aasta otsust 2010/718/EL Saint-Barthélemy saare staatuse muutmise kohta Euroopa Liidu suhtes¹,
 - võttes arvesse 3. ja 4. novembril 2011 toimunud Euroopa Liidu äärepoolseimate piirkondade juhtide XVII konverentsi lõppdeklaratsiooni,
 - võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade 15. jaanuari 2010. aasta arvamust komisjoni töödokumendi kohta, mis käsitleb avalikkusega konsulteerimist tulevase ELi 2020. aasta strateegia üle (COM(2009) 0647),
 - võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade 28. jaanuari 2011. aasta ühisarvamust majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse viienda aruande kohta,
 - võttes arvesse ELi äärepoolseimate piirkondade 28. veebruari 2011. aasta arvamust ühtse turu akti kohta (COM(2010)0608, 27. oktoober 2010),
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni presidendile, José Manuel Durão Barrosole saadetud äärepoolseimatest piirkondadest pärit Euroopa Parlamendi liikmete konverentsi 6. juuli 2010. aasta ühist platvormi,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni ja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamusi (A7-0084/2012),
- A. arvestades, et aluslepingu artiklis 349 sätestatakse esmasel õigusel põhinev õiguslik alus, mille kohaselt tugevdatakse õiguslikku eristaatust ja ühist poliitikat äärepoolseimate

¹ ELT L 325, 9.12.2010, lk 4.

piirkondade kasuks;

- B. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika peab olema kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” ning et selles strateegias on ette nähtud korraldada poliitilisi algatusi, mille keskmes on arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv, edendades kõrge tööhõivetasemega majandust, kus valitseb sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus, ja selleks tuleb asjakohaselt käsitleda ääremaa mõõdet; arvestades, et äärepoolseimates piirkondades on lähtetingimused nende eesmärkide saavutamiseks raskemad kui teistes piirkondades ja et äärepoolseimad piirkonnad kavatsevad teha koostööd, et saavutada 2020. aastaks viis eesmärki tööhõive, uuendustegevuse, hariduse, sotsiaalse kaasamise, kliima ja energia alal, ning arvestades, et vajadus suunata strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid nende piirkondade potentsiaali kasutamisele ja tippasemel sektorite majanduskasvule ei tähenda, et nendes piirkondades esinevad struktuurilised takistused ja traditsiooniliste sektorite rolli arengubaasina võib tähelepanuta jätta;
- C. arvestades, et vaatamata asjaolule, et ühtekuuluvuspoliitika peab jääma üheks peamiseks ELi meetmeks ELi piirkondades üldiselt ja eelkõige äärepoolseimates piirkondades ebavõrdsuse vähendamisel, nende integreerimisel siseturgu, nende oma koha leidmisel vastavas geograafilises ruumis, nende piirkondade arengu ja majanduse valdkonnas ELi mandriosale lähenemise edendamisel ning strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide poole püüdlisel, mille esmatähtsaks vahendiks on Euroopa fondid, ei saa ainult selle Euroopa poliitikaga üksi lahendada kõiki äärepoolseimate piirkondade raskusi;
- D. arvestades, et äärepoolseimate majandussüsteemide suureks probleemiks on see, kuidas muuta oma piirangulised tingimused kasvupotentsiaaliks ja -võimalusteks, kasutades selleks vahendeid, mis vähendavad ebavõrdsust inimeste ja kaupade, kapitali ja teenuste vaba liikumise osas, ning et uued ülemaailmsed katsumused, nagu globaliseerumine, kliimamuutused, energiavarustus ning taastuenergia arendamine ja demograafilised surved, nõuavad ELi poliitikameetmete ja vahendite koordineerimist;
- E. arvestades, et majanduse olukord on majandus-, sotsiaal- ja finantskriisi tõttu äärepoolseimates piirkondades halvenenud veelgi rohkem kui Euroopa ülejäänud piirkondades, tuues esile nende piirkondade majanduse struktuurilised puudused ja sõltuvuse välismaailmast;
- F. arvestades, et Euroopa Liidu investeeringud äärepoolseimatesse piirkondadesse ei seisne pelgalt mahajäämuse korvamises ja puudujääkide kompenseerimises, vaid need on ka investeeringud, mis annavad hüvesid ja kasu kogu Euroopa Liidule;

Äärepoolseimate piirkondade diferentseeritud ja tervikuna kohtlemine

1. rõhutab asjaolu, et aluslepingust tulenevalt on äärepoolseimatel piirkondadel õigus diferentseeritud ja tervikuna kohtlemisele, mis võimaldab neil saada maksimaalsel tasemel toetusi, olenemata nende arengutasemest, nii et nende eripärasid võetaks piisavalt arvesse ja need oleksid kaitstud;
2. toonitab kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku arengu viienda aruande järeldestega vajadust suurendada ühtekuuluvuspoliitika vahendite paindlikkust nii palju, et võimaldada investeeringuid, mis tagaksid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidele vastava

kasvutaseme ja arengu ning seda ka geograafilistes ja demograafilistes eritingimustes;

3. toetab ideed, mille kohaselt tuleks jätkata strateegias „Euroopa 2020” määratletud põhieesmärkide poole püüdlemist äärepoolseimates piirkondades, aga nõuab tungivalt, et neid eesmärke kohandataks lähtuvalt kõnealuste piirkondade tegelikest oludest, võttes arvesse nende suurt mitmekesisust piirkonniti, struktuurilisi tingimusi ja nende võimalikke eeliseid, ning rõhutab, et ELi toimimise lepingu artiklit 349, mis näeb ette erimeetmete võtmise äärepoolseimate piirkondade iseärasustest tingitud mõju leevendamiseks, tuleks rohkem kasutada ja anda sellele asjakohane õiguslik, institutsiooniline ja poliitiline ulatus, et tagada äärepoolseimate piirkondade õiglase integratsioon ning nende majanduslik ja sotsiaalne areng siseturul ja Euroopa Liidus laiemalt ning võimaldada ühtlasi äärepoolseimatel piirkondadel teiste piirkondadega võrdsetel alustel täielikult osaleda kõikides liidu asjaomastes programmides;
4. on arvamusel, et alates 2014. aastast esitatavates uutes määruse ettepanekutes kolme esimest temaatilist koondesmärki tuleks muuta äärepoolseimate piirkondade jaoks paindlikumaks, mis hoiaks ära võimaluse oluliselt piirata mitmekesistamisvõimalusi ja olemasoleva potentsiaali arendamist, samuti nende piirkondade võrreldavate ja konkurentsivõime eeliste ärakasutamist;
5. pooldab äärepoolseimate piirkondade abikõlblikkuse kindlaksmääramisel struktuurifondide eraldiste saamiseks muude kriteeriumide kasutuselevõtmist, sest SKP inimese kohta ei kajasta nende piirkondade spetsiifilist reaalsust ning on olemuselt vastuolus ääremaa staatusega ja aluslepingu endaga; palub sellega seoses rakendada konkreetseid kriteeriume, kandes äärepoolseimad piirkonnad nende SKP tasemest sõltumatult kõige vähem arenenud piirkondade hulka, kuna selline lähenemisviis on kõige paremini kohandatud nende erilisele olukorrale; nõuab tungivalt ka seda, et kaasrahastamise määrad oleksid äärepoolseimate piirkondade jaoks 85% kõikide nendele piirkondadele mõeldud toetusvahendite puhul; nõuab äärepoolseimates piirkondades toetusvahendite eelarve täitmise tähtsaja pikendamist, pidades silmas eelarve paremini täitmist;
6. taunib seoses Euroopa Regionaalarengu Fondi lisaeraldisega ettepanekut vähendada järsult äärepoolseimatele piirkondadele ja väikese rahvastikutihedusega piirkondadele eelarveperioodiks 2014–2020 kavandatud eraldisi ja tunneb muret selle üle, et algselt äärepoolseimate piirkondade ja väikese rahvastikutihedusega piirkondade struktuuriliste puuduste kompenseerimiseks mõeldud eraldisi on moonutatud, suunates 50% eraldistest erinevate eesmärkide täitmiseks; palub, et sellised eraldisi suurendataks 85% kaasrahastamise määraneni, nagu on tavaline Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) puhul; nõuab sellega seoses, et strateegia „Euroopa 2020” rakendamiseks vajalikud rahalised vahendid võimaldaksid juurdepääsu ELi toetustele vähemalt samas mahus praeguse finantsraamistiku alusel saadavatega, et strateegiat oleks võimalik ühtselt ja tulemuslikult rakendada;
7. peab kahetsusväärseks kärpeid ühtekuuluvuse valdkonnas, täpsemalt asjaolu, et komisjon soovib vähendada majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse üldist rahastamist järgmisel programmiperioodil 5,1% võrra 2011. aasta püsivhindades, sealhulgas kärpida vähem arenenud piirkondade (välja arvatud üleminekupiirkonnad)

rahastamist 20,2%, konkurentsipiirkondade rahastamist 5,6% ja Ühtekuuluvusfondi eraldisi 2,9%;

8. avaldab heameelt komisjoni kava üle lisada aastaid 2014–2020 hõlmavasse mitmeaastasesse finantsraamistikku äärepoolseimate piirkondade ja väga väikese rahvastikutihedusega piirkondade eelarverida, kuna sellega luuakse selgem seos nendele piirkondadele eraldatavate rahaliste vahendite ja nendele seatud eesmärkide vahel;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et ettepanekus võtta vastu järgmise ESFi määrus ei ole äärepoolseimate piirkondade olukorda välja toodud, võttes arvesse mitte ainult ELi toimimise lepingu artiklis 349 loetletud struktuurilisi omadusi, vaid ka nende erilist majanduslikku olukorda, mis paigutab nad Euroopa Liidu kõige kõrgema töötuse määraga piirkondade hulka;
10. rõhutab vajadust kohandada Euroopa maksu- ja tollipoliitika meetmeid, et tugevdada äärepoolseimate majandussüsteemide konkurentsivõimet, ning asjaolu, et asjakohased maksu- ja tollisätted on esmatähtsad majandustegevuse mitmekesistamiseks ja oskusi nõudvate tööhõivevõimaluste loomiseks äärepoolseimates piirkondades;
11. rõhutab, et äärepoolseimate piirkondade kodanikud peavad saama siseturu eelistest kasu teiste Euroopa Liidu kodanikega võrdsel alustel, ning kutsub üles võtma meetmeid vastavalt Solbesi raportis esitatud soovitudele; kutsub üles uurima äärepoolseimate piirkondade jaoks ette nähtud riigiabi raamistiku väljatöötamise võimalust ning pooldab suurtesse, keskmise suurusega ja väikestesse ettevõtetesse investeerimisel antava abi osatähtsuse säilitamist praegusel tasemel ja võimaluse säilitamist anda mitteastmelist ja ajaliselt piiramatut toimumisabi paindlikus reguleerivas raamistikus, kuna selline abi ei kahjusta konkurentsi ja see aitab äärepoolseimatel piirkondadel saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgi, sealhulgas innovatsiooni, teadustegevuse ja keskkonna alaseid eesmärgi; rõhutab avalike teenuste, eelkõige lennu- ja meretranspordi, posti-, energia- ja sidesektori teenuste olulisust äärepoolseimate piirkondade majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks;
12. rõhutab, kui oluline on toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid neile ELi vahendite eraldamisega äärepoolseimate piirkondade tootmissektori arendamiseks ja töötajate oskuste edendamiseks, väärtustades piirkondade eriomast toodangut ja kohalikku majandust;
13. usub, et ELi meetmed peavad olema kesksel kohal ja andma tuge äärepoolseimatest piirkondadest tippkeskuste arendamiseks, tuginedes sektoritele, mis väärtustavad nende eeliseid ja oskusteavet, näiteks jäätmeäitluse, energiavarustusega iseseisva toimetuleku, taastuvenergia, bioloogilise mitmekesisuse, üliõpilaste liikuvuse, kliimauuringute ning kriisiohje alal; on seisukohal, et kui Euroopa mandriosa tasandil ja selle üldiste omaduste alusel võetavad meetmed ei osutu alati tõhusaks äärepoolseimates piirkondades, siis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 349 lubatud katselisi meetmeid, mis osutuvad tõeliselt edukaks, võiks laiendada ülejäänud ELile; julgustab komisjoni kasutama nendes piirkondades võimalikult palju katsemeetmeid, mille eesmärgiks on innovatiivne, solidaarne ja jätkusuutlik majanduskasv;

ELi äärepoolseimate piirkondade poliitika spetsiifiline raamistik

14. kutsub üles tõhustama põllumajanduse toetusmeetmeid POSEI raames, et konkureerida tootjatega, kelle tootmiskulud on madalamad, ja nõuab ÜPP raames äärepoolseimates piirkondades rakendatavate konkreetsete sätete säilitamist;
15. pooldab seisukohta, et ELi õiguseelnõude ja Euroopa Liidu sõlmitavate lepingute puhul tuleks teostada eelnev mõjuhindamine nende mõju kohta äärepoolseimate piirkondade majandusele;
16. rõhutab vajadust säilitada mereressursside säästva majandamise ja kaitse meetmed, piirata järkjärguliselt juurdepääsu biogeograafiliselt tundlikeks piirkondadeks tunnistatud merepiirkondadesse, lubades sinna vaid kohalikke laevastikke, kasutada keskkonnasõbralikke püügivahendeid, väärtustada vesiviljelust, kehtestada taas võimalus saada abi laevastiku uuendamiseks ja moderniseerimiseks ohutus- ja hügieenitingimuste parandamiseks ning rakendada häid tavasid, ja kutsub üles suurendama lisakulutuste kompenseerimist kalanduse POSEI programmi raames; rõhutab, et vaja on kasutada iga piirkonna tegelikele oludele paremini vastavaks kohandatud käsitust, tuginedes arengumudelitele, mis kohalikud sidusrühmad on sektori jaoks välja töötanud;
17. avaldab kahetsust, et ühise kalanduspoliitika reformi ettepanekus ei arvestata piisavalt äärepoolseimate piirkondade olukorra ja tegelikkusega; juhib tähelepanu äärepoolseimate piirkondade merelisele mõõtmele ja kalanduse tähtsusele maakasutuse planeerimisel ja kohaliku elanikkonna tööhõive jaoks tulenevalt nende piirkondade majandusvööndist, mille potentsiaal peab väljenduma konkreetsetes meetmetes tõelise meremajanduse arendamiseks ja mida tuleb Euroopa integreeritud merenduspoliitikas nõuetekohaselt arvesse võtta; tuletab meelde kasvavat majanduslikku huvi äärepoolseimate piirkondade merepõhja tohtu biogeneetilise ja mineraalse rikkuse vastu, mida oleks oluline uues äärepoolseimate piirkondade strateegias arvesse võtta, et arendada välja merel põhinev teadmispõhine majandus; toetab kõnealusega seoses äärepoolseimate piirkondade seadmist ELi merenduspoliitika keskmesse, rõhutades rolli, mis neil võiks olla merede ja rannikualade jätkusuutlikul kasutamisel ning rahvusvahelises merenduse juhtimises, ning asjaolu, et Atlandi ookeanis asuvad äärepoolseimad piirkonnad tuleb kaasata väljatöötamisel olevasse Atlandi ookeani strateegiasse;
18. tuletab meelde turismisektori tähtsust ja kutsub komisjoni üles kiirendama Euroopa tegevuskava täitmist ning tagama olemasolevate rahastamisliinide suurem koordineerimine, pöörates äärepoolseimatele piirkondadele erilist tähelepanu;
19. rõhutab asjaolu, et äärepoolseimad piirkonnad soovivad panustada teadus- ja uuendustegevuse strateegiasse ning ettevõtlusstruktuuri arengusse, julgustades eelkõige ettevõtlusvaimu noorte hulgas, et võimaldada VKEdel areneda ja vältida töötust noorte hulgas; pooldab üleeuroopaliste tehnoloogiainfrastruktuuride ja innovatsioonikeskuste loomist, projektide ja partnerluste arendamist teadus- ja tehnoloogiasüsteemi üksustega ning ideede ja heade tavade jagamist Euroopa innovatsiooni ja aruka spetsialiseerumise tugivõrkude (nt S3 platvormi) kaudu, ja pikaajalisi investeeringuid äärepoolseimatesse piirkondadesse ühtekuuluvusfondi vahendite raames, selleks et tagada nende piirkondade aktiivne osalemine strateegia „Euroopa 2020” juhtprojektides; nõuab äärepoolseimate piirkondade heaks tehtud pingutuste jätkamist, et kiirendada ühelt poolt nende potentsiaalile vastavate kohalike uurimisrajatiste loomist ja teiselt poolt soodustada ja

ergutada atraktiivsete, edukate, tõeliste ressurssidega ülikoolide arengut, mis on mujal liidu territooriumil asuvate ülikoolidega ühel tasemel;

20. toonitab vajadust hõlbustada ühtekuuluvuspoliitika fondide ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammi vahelist koostoimet, et tugevdada äärepoolseimate piirkondade arengut ning vähendada teadusuuringutega seotud vahendite alakasutamist;
21. rõhutab, et Euroopa ühtne transpordipiirkond peab kaasa aitama äärepoolseimaid piirkondi kaasavale majanduskasvule, parandama ligipääsetavust ja võitlema kliimamuutuse vastu; kutsub üles looma äärepoolseimatele piirkondadele ette nähtud spetsiaalset transporditoetuste raamistikku, eelkõige ühistranspordi jaoks ja saarte vahelise meretranspordi arendamiseks; kutsub ühtlasi üles looma logistikaplatvorme ning pooldab selliste projektide rakendamist nagu merekiirteed; juhib tähelepanu Marco Polo programmi potentsiaalile äärepoolseimates piirkondades; kutsub komisjoni üles muutma programmi paindlikumaks ja pikendama seda pärast 2013. aastat ning nõuab, et Euroopa Ühendamise Rahastu sisaldaks konkreetseid viiteid äärepoolseimatele piirkondadele; nõuab äärepoolseimate piirkondade kaasamist TEN-T ja uue instrumendi võrku, mille eesmärk on parandada ühendusi Euroopas;
22. tuletab meelde, et äärepoolseimate piirkondade sõltuvus imporditud fossiilkütustest tekitab kõrgeid lisakulusid; märgib, et regionaalpoliitika raames äärepoolseimatesse piirkondadesse tehtavad investeeringud kliimamuutuse vastu võitlemiseks on suhteliselt väikesed; teeb ettepaneku tugevdada taastuvenergia sektorit selliste algatustega nagu saarte pakt, mis on mõeldud kohalike taastuvenergia tegevuskavade ja rahastatavate projektide väljatöötamiseks eesmärgiga vähendada CO₂-heidet 2020. aastaks vähemalt 20%, ja luua selleks spetsiaalne programm taastuvenergiaalaste ja piirkonna energeetikabaasi mitmekesistamise alaste teadusprojektide jaoks, eriti maasoojus-, laine- ja vesinikuenergia valdkonnas, ning spetsiaalne energiaprogramm, et vähendada kaugel asukohta, infrastruktuuride ja teenuste osutamise maksumust ja edendada ambitsioonikat poliitikat, mille äärepoolseimad piirkonnad on taastuvenergia arendamise valdkonnas kohustuseks võtnud;
23. võtab murelikult teadmiseks kliimamuutuse mõju äärepoolseimates piirkondades, eelkõige veetaseme tõusu; nõuab, et EL pööraks nendele probleemidele tähelepanu kliimamuutuse ennetamise ja sellele reageerimise strateegias; soovib kasutada asjakohaselt energiavarusid ja edendada taastuvate energiaallikate potentsiaali;
24. nõuab tungivalt, et komisjon looks POSEI-I põhineva spetsiaalse energia-, transpordi- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiaprogrammi, millel on võimalikult suur koostoime teiste liidu tegevussuundadega nendes valdkondades;
25. peab vajalikuks toetada liikmesriike, et nad tagaksid äärepoolseimate piirkondade elanikele täieliku juurdepääsu uutel tehnoloogiatel (nt lairiba- ja traadita tehnoloogia, sealhulgas satelliit tehnoloogia) põhinevatele info- ja kommunikatsioonivahenditele, ja eelkõige juurdepääsu lairiba infrastruktuurile, et soodustada teenuste digitaalseks muutmise ja majanduskasvu ja paremat haldamist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et kõigil äärepoolseimate piirkondade elanikel oleks 2013. aastaks juurdepääs interneti lairibaühendusele;

26. tunnistab, arvestades asjaolu, et digitaalne majandus on kahtlemata ELi majandusarengu liikumapanev jõud, et digitaalne tõrjutus on üha suurem probleem, millest võib saada tõsine arengutakistus;
27. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika uuenduslik rahastamine võib osaliselt lahendada väga väikeste ettevõtete / VKEde kroonilise investeringute puudumise rõhutab vajadust parandada äärepoolseimate piirkondade ettevõtete juurdepääsu rahastamisele, luues muu hulgas dialoogi Euroopa Investeerimispanga grupiga ning toetades kohalike investeerimisfondide loomist igas äärepoolseimas piirkonnas ja piirkondlike riskikapitaliturgude arendamist vastavalt ettepanekule, mis esitati eespool mainitud Pedro Solbes Mira aruandes Euroopa äärepoolseimate piirkondade kohta; kutsub komisjoni üles tegema Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepanekut sellekohase seadusandliku akti kohta;
28. nõuab, et äärepoolseimates piirkondades rakendataks piiratud valdkondades katselisi meetmeid seoses riigihangete korraldamisega nii, et hankelepingute sõlmimisel võetakse arvesse konkureerivate osalejate territoriaalsust;

Äärepoolseimate piirkondade parem valitsemine ja nende lõimimine ELi ja selle geograafilisse ruumi

29. nõuab äärepoolseimate piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist Euroopa programmide ja poliitikasuundade koostamisse ja täideviimisse vastavalt paindlikkuse, kohandatavuse ja moduleerimise põhimõtetele, subsidiaarsuse ja mitmetasandilise valitsemise raames ning partnerluses erasektori ja kodanikuühiskonnaga, et äärepoolseimate piirkondade spetsiifiliste vajaduste arvessevõtmine kõigil otsustustasanditel ja nende piirkondade suurem silmapaistvus ELi institutsioonides;
30. on seisukohal, et äärepoolseimate piirkondade üks peamine nõrk külg on nende ressursside majandamine; on seisukohal, et neile tuleb anda piisavad vahendid, mis võimaldavad neil hallata mitte ainult transpordi, vaid ka veemajanduse, energia ja jäätmemajanduse infrastruktuuri tehtavaid investeringuid;
31. tuletab meelde, et Pedro Solbes Mira aruandes Euroopa äärepoolseimate piirkondade kohta ühtsel turul rõhutati, et äärepoolseimate piirkondade majandust piiravad pea igas valdkonnas lisakulud; juhib Euroopa Komisjoni tähelepanu ka monopoolsetele olukordadele, turgu valitseva seisundi kuritarvitamisele ja kartellikokkulepetele, mille ebaõiglaseks tagajärjeks on elukalliduse tõus; palub komisjonil viia läbi üksikasjalik uuring hinnakujunduse kohta äärepoolseimates piirkondades, et määrata kindlaks asjakohased vahendid, mille abil muuta ühisturu toimimine nendel territooriumidel tõhusamaks;
32. juhib tähelepanu äärepoolseimate piirkondade rollile ELi ja ülejäänud maailma vahelise piirina ning pooldab käsitust, mis kujuneks komisjoni teadaande kohaselt jätkuvas arutelus äärepoolseimate piirkondadega ja mis tunnustaks nende piirkondade lähedust kolmandate riikidega, sealhulgas riikidega, kellega neil on privilegeeritud ajaloolised ja kultuurilised suhted; juhib tähelepanu vastavatesse geograafilistesse piirkondadesse integreerumise raskustele ja vajadusele otsida konkreetseid uuenduslikke vorme, mis aitavad äärepoolseimate piirkondade ja kolmandate riikide vaheliste ühiste programmide ja

projektide kaudu kaasa tegelikule piirkondlikule integratsioonile ning aitavad luua head ühendused vastavates geograafilistes piirkondades; rõhutab teatavate ELi poliitikavaldkondade välisaspektide mõju äärepoolseimatele piirkondadele ning vajadust viia läbi uuringud rahvusvaheliste kaubandus- ja kalanduslepingute mõju hindamiseks ja nende tagajärgede kindlakstegemiseks äärepoolseimatele piirkondadele ja nende tootmisele, et kehtestada hüvitusmeetmed, mis võimaldavad kõnealuste lepingute sõlmimisest tingitud kahjusid leevendada;

33. avaldab kahetsust huvipuuduse üle, mida kaubanduse peadirektoraat ilmutas esmapilgul majanduspartnerluslepingute läbirääkimistel äärepoolseimate piirkondade iseärasustega arvestamise suhtes, ning nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks AKV riikidega sõlmitavate lõplike lepingute raames asjaomaste äärepoolseimate piirkondade huvidega arvestavate kompromisslahenduste poole püüdlemist;
34. tuletab veel kord meelde vajadust ühtekuuluvuspoliitika vahendite ja Euroopa Arengufondi vahelise suurema koostoime järele, et toetada äärepoolseimate piirkondade ühist huvi pakkuvaid projekte ja piirkondlikku integratsiooni; tuletab sellega seoses meelde Euroopa Parlamendi korduvat seisukohta Euroopa Arengufondi eelarvesse lülitamise suhtes;
35. rõhutab territoriaalse koostöö olulisust äärepoolseimate piirkondade puhul ning kutsub üles territoriaalse koostöö programme jätkama; pooldab reguleerimise paindlikkust olemasolevate rahaliste vahendite paremaks kasutamiseks ja koostööprojektide konkreetsemaks muutmiseks ning Euroopa Regionaalarengu Fondi kaasrahastamise määra tõstmist 85%-le, et keskenduda rohkem riikidevahelisele koostööle ja kaotada äärepoolseimate piirkondade puhul piiriüleses koostöös merepiiride 150 km kriteeriumi; tuletab meelde, et äärepoolseimate piirkondade soodne asukoht ja nende oluline geostrateegiline roll on Euroopa Liidu jaoks tohutuks lisandväärtuseks suhetes Aafrika ja Kesk-Ameerika riikidega ning Ameerika Ühendriikidega;
36. on seisukohal, et piiriülesed e-valitsuse teenused aitavad kaasa äärepoolseimate piirkondade integreerimisele ELi siseturule;
37. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 355 lõigetes 1 ja 2 nimetatud Taani, Prantsusmaa ja Hollandi ülemeremaad ja -territooriumid võivad otsustada saada äärepoolseimaks piirkonnaks, valides neile kõige sobivama staatuse, ning juhib tähelepanu praegustele äärepoolseimatele piirkondadele ja nende otsustavale rollile oma staatuse edendamises ja kindlustamises;
38. annab märku Mayotte'i peatsest äärepoolseima piirkonna staatuse saamisest ja kutsub komisjoni üles tugedama vältimatult vajalikku haldus- ja tehnilist järelevalvet rahaliste vahendite nõuetekohase vastuvõtmise üle; tuletab sellega seoses meelde Mayotte'i abistamise ettevalmistusmeetmeteks ette nähtud eelarvevahendeid ja vajadust näha järgmises mitmeaastasest finantsraamistikus ette konkreetsed abikavad kõnealuse piirkonna või mis tahes muu potentsiaalselt asjassepuutuva territooriumi jaoks, mis on saamas äärepoolseima piirkonna staatust, et toetada neid territooriume äärepoolseimaks piirkonnaks ülemineku protsessis;
39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja

liikmesriikidele.

SELETUSKIRI

Euroopa Liidu äärepoolseimad piirkonnad on piirkondade kogum, mis on nende kaugusest ja eraldatusest, rasketest maastiku- ja kliimaoludest tingitud füüsiliste ja struktuuriliste tingimustega seotud eripärade tõttu eriline piirkondade rühm, mida tunnustatakse sellistena Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349¹.

Nendel piirkondadel on asutamislepingus sätestatud eristaatus, mis võimaldab nende piirkondade eripärade ja -tingimuste tõttu teha asutamislepingu sätetes erandeid ja neid sätteid äärepoolseimate piirkondade jaoks kohandada. Kuna nendes piirkondades on alalised piiratud ja raskendatud tingimused, mille tõttu tunnustatakse nende erinevust ülejäänud Euroopa piirkondadest, ei saa ELi õigusnorme ja programme rakendada kogu ELi territooriumil ühtemoodi, vaid nende rakendamine peab olema suunatud territoriaalsele käsitlusviisile.

Seetõttu ongi vaja ja kohane analüüsida tulevase ühtekuuluvuspoliitika seisukohast äärepoolseimates piirkondades, kuidas saavutada EL 2020 strateegias sätestatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu eesmärged nendes Euroopa piirkondades, kus valitsevad alalised eripärad ja piirangud tulenevalt eelkõige nende kaugusest ja mille tõttu on õigustatud, et Euroopa Liit võtab nende jaoks erimeetmeid.

Cayenne'i põhimõtted, mis kehtestati 1999. aastal, on Euroopa Liidu äärepoolseimate piirkondade tegevuskava peamised alused ja nende põhimõtete – võrdsete võimaluste põhimõte, potentsiaalsete võimaluste väärtuse põhimõte, sidususpõhimõte ja partnerluspõhimõte – kohaselt peab Euroopa tegevus looma vajalikud tingimused selleks, et muuta äärepoolseimate piirkondade potentsiaal reaalseks majanduskasvu teguriteks, eelkõige erimeetmete kaudu.

Sellega seoses määratleti 2010. aasta mai memorandumis „Uuendatud nägemus Euroopa äärepoolseimate piirkondade strateegias” Euroopa tulevase tegevuse põhisuuna äärepoolseimates piirkondades, rõhutades vajadust säilitada tasakaal: potentsiaalsete võimaluste ja piirangute vahel, Euroopa Liidu poliitika sise- ja välis aspektide vahel, edendades territoriaalset sidusust, ja Euroopa Liidu üldise poliitika kohandamise ja ääremaade jaoks erivahendite kasutuselevõtu vahel.

Üldasjade nõukogu 14. juuni 2010. aasta järeldustes nõuti, et Euroopa Komisjon esitaks selle teema kohta dokumendi ja kavandaks 2012. aasta alguses avaldada teatise ELi uuendatud strateegia kohta äärepoolseimate piirkondade jaoks, ning et selles dokumendis käsitletak süstemaatiliselt põhiküsimusi, mida tuleb arvestada äärepoolseimate piirkondade tegevuse kavandamisel EL 2020 strateegia eesmärkide saavutamiseks.

Raportöör annab kolmepoolse ülevaate põhilistest prioriteetidest, mida tuleb ühtekuuluvuspoliitikas arvestada seoses EL 2020 strateegiaga äärepoolseimates

¹ Praegu on Euroopa Liidu äärepoolseimad piirkonnad: Madeira, Assoorid, Kanaari saared, Martinique, Guadelupe, Réunion, Prantsuse Guajaana ja Saint-Martin.

piirkondades, ja pooldab järgmist:

1. Äärepoolseimate piirkondade diferentseeritud ja tervikuna kohtlemist ELis, milles võetakse nõuetekohaselt arvesse nende eripärasid ELi poliitika raames, milles on erilise tähtsusega ühtekuuluvuspoliitika kui nende piirkondade väikeste majandussüsteemide peamine käivitaja; see diferentseeritus ei tähenda siiski ainult erilist tähelepanu nende piirkondade kauguse kompenseerimise näol, vaid hõlmab ka spetsiaalset strateegiat, mis näeb ette arengumudeli, millega suudetakse ära kasutada nende piirkondade kõige tugevamaid külgi, et suurendada nende konkurentsivõimet, majanduskasvu ja tööhõivevõimalusi;
2. Euroopa poliitikameetmete kohandamist nende rakendamisel ELi äärepoolseimates piirkondades, sest need piirkonnad saavad majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi paremini saavutada ainult ELi poliitikameetmete spetsiaalse käsitusega ning aidata kaasa EL 2020 eesmärkide saavutamisele; põllumajandus- ja kalanduspoliitikas on olnud edukas POSEI programmide erimeetmed, mis lubab mõelda võimalusele käivitada teisi seda tüüpi programme teistes võimalikes sektorites, nagu energeetika ja taastuvad energiaallikad, transport ja info- ja kommunikatsioonitehnoloogia. Euroopa poliitikameetmete rakendamisel äärepoolseimates piirkondades nõuavad erilist tähelepanu ka teadus- ja uuendustegevuse, transpordi ja telekommunikatsiooni ning turismi, tolli- ja maksupoliitika valdkonnad, vabatsoonid ja kaubanduspoliitika;
3. Äärepoolseimate piirkondade paremini integreerimist Euroopa Liitu, mis eeldab tõhusamat juhtimist mitmetasandilise süsteemi kaudu, territoriaalset järjepidevust, et parandada ühtse turu eeliste kättesaadavust ja selle piirkondliku naabruse tasandil integreerimise arendamist. Äärepoolseimate piirkondade paremini integreerimist nende geograafilisse piirkonda, milleks on vaja väärtustada neid piirkondi Euroopa poliitikas, võttes eelkõige arvesse suhteid kolmandate riikidega ja riikidega, kellega ELil on privilegeeritud ajaloolised ja kultuurilised suhted.

Raportöör soovib eespool nimetatud prioriteetidega seoses esitatud mitme ettepanekuga aidata leida Euroopa tegevusprogrammis tasakaalustatumat lahendust Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades esinevatele probleemidele seoses EL 2020 strateegia eesmärkidega, rõhutades ühtekuuluvuspoliitika rolli ja nähes ette mõned küsimused, mida tuleb arvesse võtta ettepanekus ELi uuendatud strateegia kohta äärepoolseimate piirkondade jaoks ja Euroopa Parlamendi seisukohast.

8.3.2012

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

ühtekuuluvuspoliitika rolli kohta Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades ELi 2020. aasta strateegiat silmas pidades (2011/2195(INI))

Arvamuse koostaja: Ivars Godmanis

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et Euroopa 2020. aasta strateegia loodi eesmärgiga kujundada sellest peamine vahend Euroopa riikide majanduse majanduskriisist väljaaitamiseks ning et regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikat peetakse eelarve mõõtmest ja mitmetasandilisest juhtimisest tulenevalt keskseks vahendiks selle strateegia eesmärkide saavutamisel; on seetõttu seisukohal, et äärepoolseimad piirkonnad peaksid ELi lahutamatu osana aitama kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia sihtide ja eesmärkide saavutamisele ning seetõttu tuleks neile eraldada vajalikud rahalised vahendid, arvestades nende kaugust, isoleeritust, väikest pindala, raskeid looduslikke olusid ja majanduslikku sõltuvust mõnest tootest, nagu on märgitud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349, et võimaldada neil täiel määral panustada Euroopa Liidu uude majandus- ja eelarvestrateegiasse aastani 2020 nii nende endi kui ELi kui terviku huvides;
2. peab kahetsusväärseks, et komisjon soovib aastaid 2014–2020 hõlmava mitmeaastase finantsraamistiku ettepanekus kärpeid kogu ühtekuuluvuspoliitika meetmete ja eesmärkide spektri ulatuses (- 5,1% 2011. aasta püsivhindades¹) ja et säätatud ei ole ka äärepoolseimate piirkondade täiendavat rahastamist; rõhutab, et kärpete kogusummat on võimatu kindlaks määrata, kuna järgmise mitmeaastase finantsraamistiku 926 miljoni euro suurune eritoetus hõlmab lisaks äärepoolseimatele piirkondadele ka põhjapoolseid hõredalt asustatud piirkondi, nagu on sätestatud Austria, Soome ja Rootsi ühinemislepingu

¹ Kõik käesolevas arvamuses kasutatud arvulised näitajad põhinevad Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika peadirektoraadi ühtekuuluvuspoliitika arendamise, kooskõlastamise ja teavitamise direktoraadi arvutustel

protokollis 6; märgib siiski, et täiendav rahastamine, mis hõlmab nii äärepoolseimaid kui ka põhjapoolseid hõredalt asustatud piirkondi aastatel 2014–2020 (926 miljonit eurot), moodustab umbkaudu 50% aastatel 2007–2013 eraldatud summast (1 738 miljonit eurot);

3. tuletab meelde, et äärepoolseimatele piirkondadele tuleks kehtestada erimeetmed ja täiendav rahastus, et tasakaalustada aluslepingu artiklis 349 osutatud teguritest tulenevat ebasoodsamat olukorda; leiab, et äärepoolseimate piirkondade kaasrahastamise ülemmäära seadmine 85%-le on positiivne samm selles suunas, ning palub komisjonil määrata teisi võimalusi nende piirkondade aitamiseks, eelkõige juhul, kui järgmisel programmitöö perioodil neile eraldatavaid vahendeid vähendatakse;
4. toonitab kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku arengu viienda aruande järeldustega vajadust suurendada ühtekuuluvuspoliitika vahendite paindlikkust nii palju, et võimaldada investeeringuid, mis tagaksid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidele vastava kasvutaseme ja arengu ning seda ka geograafilistes ja demograafilistes eritingimustes;
5. toonitab vajadust hõlbustada ühtekuuluvuspoliitika fondide ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammi vahelist koostoimet, et tugevdada äärepoolseimate piirkondade arengut ning vähendada teadusuuringutega seotud vahendite alakasutamist;
6. peab kahetsusväärseks kärpeid ühtekuuluvuse valdkonnas, täpsemalt asjaolu, et komisjon soovib vähendada majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse üldist rahastamist järgmisel programmiperioodil 5,1% võrra 2011. aasta püsivhindades, sealhulgas kärpida vähem arenenud piirkondade (välja arvatud üleminekupiirkonnad) rahastamist 20,2%, konkurentsipiirkondade rahastamist 5,6% ja Ühtekuuluvusfondi eraldisi 2,9%;
7. avaldab heameelt komisjoni kava üle lisada aastaid 2014–2020 hõlmavasse mitmeaastasesse finantsraamistikku äärepoolseimate piirkondade ja väga väikese rahvastikutihedusega piirkondade eelarverida, kuna sellega luuakse selgem seos nendele piirkondadele eraldatavate rahaliste vahendite ja nendele seatud eesmärkide vahel;
8. juhib tähelepanu vajadusele võtta tulevase mitmeaastase finantsraamistiku ettepanekus arvesse teatud Euroopa piirkondade muutumist „äärepoolseimateks piirkondadeks” perioodil 2014–2020; palub komisjonil oma eelarveprognoose vastavalt kohandada.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	8.3.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 18 - : 4 0 : 6
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Carl Haglund, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Barbara Matera, Claudio Morganti, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Jacek Włosowicz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Frédéric Daerden, Jan Mulder

1.3.2012

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

ühtekuuluvuspoliitika rolli kohta Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades ELi 2020. aasta strateegiat silmas pidades (2011/2195(INI))

Arvamuse koostaja: Niki Tzavela

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunneb heameelt ELi äärepoolseimaid piirkondi puudutava komisjoni uuendatud strateogia üle, milles käsitletakse nende piirkondade arengut lähtuvalt ELi 2020. aasta eesmärkidest, eelkõige aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu seisukohast; rõhutab eeliseid, mida pakub hästi integreeritud piirkondlike turgude tekkimisele suunatud naabruspoliitika arendamine; rõhutab, et strateegia „Euroopa 2020” rakendamine tuleks kohandada äärepoolseimate piirkondade eripäradele;
2. nõuab aruka spetsialiseerumise strateegiaid ja pikaajalisi investeeringuid äärepoolseimatesse piirkondadesse strateegia „Euroopa 2020” ja ühtekuuluvusfondi vahendite raames, et tagada nende piirkondade aktiivne osalemine juhtprojektides;
3. rõhutab vajadust analüüsida majanduskasvu tegureid nendes struktuuriliste raskustega piirkondades, tehes kindlaks nii strateegiad, mis võivad parandada nende konkurentsivõimet, kui ka strateegiad nende sõltuvuse vähendamiseks; peab ülioluliseks teha kindlaks strateegilised projektid, teostades põhjalikke eelanalüüse ja järelhindamisi, mis on väga olulised, et määrata kindlaks selliste projektide sotsiaalmajanduslik mõju; pooldab samuti mõtet kaasata analüüsidesse eri piirkondlikud, kohalikud ja kodanikuühiskonna osalejad, sest just nemad tunnevad tõeliselt nende piirkondade tugevaid ja nõrku külgi;
4. arvestades, et äärepoolseimate piirkondade üks peamine nõrk külg on nende vahendite majandamine; on seisukohal, et neile tuleb anda piisavad vahendid, mis võimaldavad neil hallata mitte ainult transpordi, vaid ka veemajanduse, energia ja jäätmemajanduse infrastruktuuri tehtavaid investeeringuid;

5. rõhutab vajadust luua selge side eesmärkide ja vahendite vahel; märgib murelikult, et komisjoni uues ettepanekus, mis käsitleb 2014. aastal algavat tulevast mitmeaastast finantsraamistikku, on üks kärbetest kõige enam mõjutatud valdkondi ühtekuuluvuspoliitika, mistõttu äärepoolseimate piirkondade arendamiseks ettenähtud rahalised vahendid vähenevad 7,5%, mis on 70 miljonit eurot vähem, kui neile eraldati eelmisel perioodil;
6. nõuab, et äärepoolseimad piirkonnad ühendataks paremini ELi ja selle geograafiliste piirkondadega; toonitab sellega seoses äärepoolseimate piirkondade potentsiaali toimida Euroopa ja kolmandate riikide vahel sillana teadusuuringute, teadmiste ja innovatsiooni vahendamise valdkonnas ning kutsub ELi ja liikmesriike üles arvestama oma suhetes kolmandate riikidega äärepoolseimate piirkondade tähtsat rolli;
7. palub komisjonil ja liikmesriikidel väärtustada äärepoolseimate piirkondade geograafilisi ja territoriaalseid eripärasid, et võimaldada nendel piirkondadel kaasa aidata strateegias „Euroopa 2020” seatud eesmärkide saavutamisele, kohandades ka ELi programme nende eripäradele;
8. tunnistab vajadust edendada eelkõige teabevahetusvõrgustike kaudu äärepoolseimate piirkondade innovatsioonipotentsiaali ja ettevõtlikkust; võtab murelikult teadmiseks äärepoolseimate piirkondade vähese osaluse teadusuuringute raamprogrammis; nõuab, et ühtekuuluvuspoliitika ning teadusuuringute ja innovatsioonipoliitika kohandatakse äärepoolseimate piirkondade erivajadustega ning edendatakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020” ja struktuurifondide koostõimet, et ergutada kujunevate tippteadusüksuste osalemist ja suurendada koolitusse investeerimist;
9. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika vahendite kasutamine tuleks kohandada äärepoolseimate piirkondade majandusega, võttes nõuetekohaselt arvesse nende piirkondade väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tähtsust ning vajadust olla konkurentsivõimeline ja tagada töökohad;
10. rõhutab, kui oluline on toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid neile ELi vahendite eraldamisega äärepoolseimate piirkondade tootmissektori arendamiseks ja töötajate oskuste edendamiseks, väärtustades piirkondade eriomast toodangut ja kohalikku majandust;
11. võtab murelikult teadmiseks kliimamuutuse mõju äärepoolseimates piirkondades, eelkõige veetaseme tõusu; nõuab, et EL pööraks nendele probleemidele tähelepanu kliimamuutuse ennetamise ja sellele reageerimise strateegias; soovib kasutada asjakohaselt energiavarusid ja edendada taastuvate energiaallikate potentsiaali;
12. peab vajalikuks aidata liikmesriikidel tagada nende piirkondade elanikele täieliku juurdepääsu uute tehnoloogiate pakutavatele info- ja kommunikatsioonivahenditele, mille näiteks on lairiba- ja traadita tehnoloogia, sealhulgas satelliit tehnoloogia, eelkõige juurdepääsu lairiba infrastruktuurile, et soodustada teenuste digitaalseks muutmise ja majanduskasvu ja paremat haldamist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et kõigil äärepoolseimate piirkondade elanikel oleks 2013. aastaks juurdepääs interneti lairibaühendusele;

13. tunnistab, arvestades asjaolu, et digitaalne majandus on kahtlemata ELi majandusarengu liikumapanev jõud, digitaalse tõrjutuse üha suureneva probleemi mõju, millest võib saada tõsine arengutakistus;
14. rõhutab vajadust tõhustada äärepoolseimate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamiseks avalikke teenuseid, eelkõige lennu- ja laevatransporti, energeetikat, kommunikatsioone ja teadustegevust;
15. on seisukohal, et piiriülesed e-valitsuse teenused aitavad kaasa äärepoolseimate piirkondade ühinemisele ELi siseturuga.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	28.2.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 35 - : 0 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gabriele Albertini, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Pilar del Castillo Vera, Gaston Franco, Norbert Glante, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Alejo Vidal-Quadras
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Maria Badia i Cutchet, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Alajos Mészáros, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vladimír Remek, Hannu Takkula

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	20.3.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 2 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Maurice Ponga, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommaria Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen